

வசனம்,

/அம்மரநீங்கள் குழும்புநீசாரும் குடுகுதி திரண்டு நான் குடுகுதிடுவேன் உங்களுக்கு விழுது சமை!

வீட்டு காண. /அப்பா/குழும்பும் சாரும் உனக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் போடுகிறேன். அதோ அந்நிமதிக்கு அந்நிமதிபுறம் விழுதைபோட்டு விட்டு அந்நிமதிபுறம் நடைபில் இன்னேவா.

சாமி அந்நிமதி விழுதை போட்டு விட்டு அந்நிமதிபுறம் போனார்.

வீட்டு. /அப்பா/உன்னுடைய உள் எதுவுமே இல்லை?

கு.சாமி. /அந்நிமதி/ நான் எல்லி வளங்கோங்கும் நல்லிவள நாடு ரிசல்வ மிதிந் துவரும் பொன்னி வள நாடு.

என்னுள் பொன்னி வள நாடு குடியானபையனும் நங்கோ

வீ காண. /அப்பா/அந்நிமதிடுகோவத்தில் அடுக்கி ~~கொடு~~?

கு.சாமி. /அந்நிமதி/நான் அந்நிமதி நவயில் திரையிடுகிறாய் திரையிடுகிறாய் அந்நிமதி. என்னுடைய குடுகுதினையும் பங்காளிக் குடுகுதிபித்து, குடுகுதிடுகோபி திரையிடுகிறாய் குடுகுதிபித்து பங்காளி வீட்டில் நவடுஷமாடு எடுமை மெய்தி தடுகுதிவளங்கி குடிசு குடுகுதின திரையே.

வீ காண. /அட்டா பாவம்/அப்பா/அதோ ரிசாமில் திரைகள் அடுக்கி ந்து;கைகால் தடுகுதிடுகொண்டு வீட்டுக்குள்வா. /அப்படியே சாமி கால் குகம் குடிவி வீட்டுக்குள் போய் உட்கார்ந்தார். திருண்டி சூடு குண்டாவில் சாதிக்குதை போட்டு குழும்பை உள்நி பிணந் து உடுட்ட சாமி கையில் ரிகாடுகுதிந்;சாமி சாதிக்குதை கையில் வளங்கி வைத்துக் கொண்டு.

அகா/அகிலாண்ட கோடிபிரமாண்ட நாடகா/
 உவருஷத்திர்கு பின் எனக்கு அன்று குழம்பும் சாது
 ம் கிடைத்தது மாயவா!
 சாமிக்கு சந்திரோசமரீ, அடதுகையில் சாதகு
 தைவைத்தி, வலதுகையில் அருத்துசாம்பிரம்
 சமயம், வீட்டுக்காரருவண்டர் மத்தியாண்டிரம்
 பாட்டுவந்தார், சாமி அப்போது கதவுபக்கம்
 உட்கார்ந்திருந்தார்.

வினா: 'அவ்வாறு உண்டாயிட்டுள்ளேயே சாதிக்கு?'

வி.கவுன்: 'நாது/பொன்னிவளநாட்டு அய்யாணையய்யும்; அறகு
 ரெண்டு வந்தான் அது மாதத்திர்கு எரித்தாலும்
 சேயாது. அறகுக்கு ம. உறகு, குழம்பும் சாதும்கு உட
 ன் ரெண்டு சந்திரோசமரீ கோ.''

கவுண்டர்: 'ஆகா/நீ வீட்டில் சும்மா இருப்பது மில்லாமல்,
 சூடத்தில் போகிறவனுக்கு அறகு வாங்கி சாது
 போட்டுக் கொடுக்க, தோட்டத்தில் பனம் படடை 30 சதம
 அடும், அதைக் ரெண்டு வராமல் சூடத்தில் போ
 கிடுவனுக்கு கல்லாம் சாது போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்.

பாட்டு:
 எட்டி மயிர் பிடித்தான் சண்டாளன்
 அட்டாளனே நாலடி கண்ணத்திலே
 பிடரி மயிர் பிடித்தான் சண்டாளன் அவன்
 உபாட்டாளனே நாலடி கண்ணத்திலே.
 ஐயோடுவனென்று பெண்டயிலாள்
 அடித்திடுதான் பூயிலே பெண்டயிலாள்"

கவுண்டர் மனைவியை அடித்ததைப் பார்த்து
 குன்னுடைக்காமி கையில் திருத்தி சாதகுதை
 கதவு சந்தில் எரிந்து விட்டு, ரெவனியில் வந்து
 வடக்குகிடைசு நோக்கி ஐட்டம் பிடித்தார்.

"வடக்கு நல்லூர் என்சாமி திசைநோக்கி
 அங்கு திசைநோக்கி
 ஆடுகிறார் குன்னுடையா ராஜ்ஜுரை
 திரும்பிய பார்த்துக் கொண்டு
 அங்கு பார்த்துக் கொண்டு
 சீனறு மைல் தூரத்திற்கு சாமி தூரத்திற்கு
 ஆடுகிறார் என்சாமி ஆடுகிறார்"

குன்னுடையாசாமி திய்யா சீனறு மைல் தூரத்
 திற்கு ஆடுமயோது, அங்கு ஆடு ஊரில், நடு ஊர்க்
 குள் நோடுமோனது, அந்த நோடில் வடக்கு திசையாக
 ஆடினார். அய்யோது, அந்த ஊர்க்கு பெரிய வீட்டுக்
 கவுண்டர், பிள்ளையார் கோவிலில் உட்கார்த்திருந்தார்,
 கவுண்டருக்கு, வயது, 80. கிடுக்கும், 4 மி, 100 வள்ளம்
 செடும், அவருக்கு சீனறு மைல் கிணட்டு போர் கிடுக்
 திறர்கள், கவுண்டருக்கு பக்கத்தில் திய்யேறி நின்ற
 கொண்டிருந்தான். அய்யோது, குன்னுடையா சாமி
 நோடில். கோமணத்தை கட்டிக் கொண்டு, ஆடுவ
 னைது பார்த்த பெரிய வீட்டுக் கவுண்டர். 'அடி, திய்யேறி
 ருது ஆடுமையன் ஆடுகிறான், அனுதிய்யன்
 போல் தெரிகிறது, குடியாணமய்யனாக கிடுந்
 தால், நம் பண்ணயத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்
 போய் கூட்டி வா' என்னார்.

திய்யேறி புறப்பட்டு போவதற்குள், சாமி, ஆடு பர்
 லாங் தூரம் ஆடிவிட்டார். திய்யேறியும் வெக
 டாக சென்று, சாமியின் அருகில் போய்;
 'அய்யனா! யார் ஆடுகிறதில்லாங்கள், என்னுன்

சுவேயுநி கூப்பிடும். இன்னுடை யாசாமி
ஐயோ/என்று துள்ளி விடுந்து. ஏம்பரென்ன அழைக்கீ
ய்யு'என்றார்.

சுவ. / அப்போ/ உங்களை பெரிய வீட்டு கவுண்டர் கூட்டி
வரசு சொன்னார் பிள்ளையார் கோவிலில் அருக்கீ

கு.சாமி. பாட்டு"
"அள்ளின டூ குடி டுண்டூ சாமி
அகியாயம் நாட்டில் செய்தேடு
அங்கு செய்தேடு
சாந்தினயும் மேணியெல்லாம்
அங்கு மேணியெல்லாம்
சுருகு பட சாமி முரண் - குதிரர்
அங்கு முரண் - குதிரர்.
சாமி நல்ல அக குண்டூ
அங்கு அக குண்டூ
சுரீர மேசாமி வாடுண்டூ"

சுவே/சாமி/ அஜெல்லாம் நீங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை
யார் என்று விசாரிக்க சூதான் கூட்டி வரசு சொன்
னார்.

கு.சாமி/ ஏம்பர/ பெரிய வீட்டு கவுண்டர் என்னுள் எவ்வளவு
பெரியதாக அரும்பார்.

சுவே / சாமி/ அவரும் நம்மை மொல்லி குர்தான், பயம்
பட வேண்டாம் சும்மா வாடுங்கள். என்று
கூட்டி வந்து, கவுண்டர் இன்னுள் விட்டான்.

பெ.கவு. / அப்பா சுவா/ நீ எந்த இடம்? எந்த இடம் செல்ல?

கு. சாமி, / சாமி/ நான் நெல்லிவளர்ந் தேரங்கும் நல்லிவளநாடு,
செல்லம் மிதந்து வடும் பெண்ணிவளநாடு,
என் பெயர் இன்னுடை யாசாமி.

பெ.கவு. / அப்பா/ இன் குலமென்ன?

கு. சாமி / சாமி/ நான் குடி யாண்டைய னுங் கோ.

பெ.கா. / அம்பா/உனக்கு, தகம்பன் பெயர் என்ன?!

கு.சாமி. / சாமி/நான் யிநுக்கு, நவய சில் சாய், திநு தைகள் காலமா
தி விட்டார் கள், எனக்கு அவர்கள் பெயர் தெரியாது.
நான் என்னாட்டையும், திரவிய திதையும், பங்காளி
க ளுக்கு துத்தும் செய்து விட்டு நவருஷமாதி
அவர்கள் ஒரு மைமை மேய்கி துந்த சூதே வரங்
கீ குடித் து காலம் துதித் துவந் து ஜங் கோ.

பெ.கா. / அம்பா/பங்காளி வீட்டை விட்டு, என்வந்தாய்?!

கு.சாமி. / சாமி/எனக்கு நவருஷமாதி, குதம்மம் சாதம் தீடை
கீ கவிவ்வு என்று, வந்து விட்டேன்.

பெ.கா. / அம்பா/நான் உனக்கு, குதம்மம் சாதம் எவ்வளவு
வேண்டுமா ஜஷம் போடுகிறேன் என்னிடம் அருந்து
பெறாதீர்வா?!

கு.சாமி. / அம்பா/வே/அருக்கீரென் சாமி!

பெ.கா. / சரிவா/குதாட்டம் போய் விட்டு, அம்பா/வே
வீட்டுக்கு போகலாம் என்று, கூட்டித் தொண்டு
புறம்பட்டார்.

பாட்டு // தலுண்டரும் தலுண்டரும் சூன்னைக்க
சாமியும் சாமியும் பின் துடர்ந்தாரர்
அளனும் அளனும் சூன்னைக்க
அடியும் அடியும் பின் துடர்ந்தாரர் //

தோட்டத்தில் அடிமாதும் அளதால், 50 அள
வேலி வெட்டித் தொண்டி ருந்தாரர்கள்.

சூன்னைக்க தலுண்டர்கள் அருண்டு போகும் வரிமேல்
நின்று தொண்டி ருந்தாரர்கள். அவர்களில் சூதி
வரானவர், சூன்னைவரைபார்க்குது. அம்பா/நாம
சாமி/நம் திநுதை ஏதோ, ஒரு பையனை கூட்டி
வருகீரார். என்று அருவரும் பார்க்குதுக் தொ
ண்டி ருந்தாரர்கள். தலுண்டரும் பையனும்
அருகில் வந்தும். ஏ ஜங் க அம்பா/

அந்திப்பையன் பெருகிறார்?

பெ.கல. / அப்பா/அந்திப்பையன் பெருகின்றான் என்று சொல்லிவிட்டு, குடியான பையன் சூழுவதில் தாய் தந்தையை அழித்து அவன் சூழ்ச்சி பங்காளிக் குடிபிழித்து, பங்காளியிடம் சவடுஷம் பெருமை மேய்த்து கந்த வரங்கி குடிபிழிக்கும் சவடுஷமாக குடிபிழிக்கும் சாதம் தீடைக்காமல் வேறு ஊரில், யாராவது குடிபிழிக்கும் சாதம் கொடுக்கிறால் அருகே தலமென்று வந்தான். அப்பா/அந்திப்பையன் நாம் பண்ணையக்கூல் வைத்துக் கொள்ளலாம், சாடை மேய்ப்பான், மரடை மேய்ப்பான், சூழா கொன்ன வேலையை சிவ்வான், என்ரு கூட்டி வந்தேன்.

பெ.கல. / அப்பா/நாம், அந்திப்பையனுக்கு ~~நாம்~~ சூழாது போட்டு தீர்த்து போவதில்லை, பையனை வீட்டில் போய்ச் சாப்பிட்டு வா என்று, வீட்டுக்கு போனால் அம்மா சாதம் கொடுவார்களா? அம்மா குணம் உங்களுக்கு தெரியுமா? சீரீ கூட்டி வந்தா சீசூழ்ச்சி யானாம் சாப்பாட்டை போட்டு அது பிழிவிட்டால். 'மகிழ்ச்சியானாம்' அந்த விட்டது, வேலை யாட்கள் சாப்பாட்டுக்கு போகிறார்கள் நாசும் போகலாம். அப்பா/பையன் கூட்டி போய் தீர்த்து மகிழ்ச்சிக்குள் கன்றுகளை மேய்கிறது. அந்தி குண்ணீரை கட்டி விட்டது, கன்றுகள் வடமரம் காட்டுக்குள் போய் விடுகிறது; அந்தி அருவான யும், தவறாமல் கையில் கொண்டு போய் அந்தி கட்டியும் அடைத்து விட்டு வாருங்கள்; பின்பு நாம் சாப்பாட்டுக்கு போகலாம்.

பெ.கல. / அப்பா குண்ணீரை வாசாமி/நான் போய் கன்றுக்கு குண்ணீர் கட்டிவிட்டு நான், நீ அந்தி குண்ணீர் அந்தி கட்டவை போய் அடைத்து வா; மறுபடி நாம் சாப்பாட்டுக்கு போகலாம், என்று கன்றுகளை சூழாது போய் விட்டார்.

அப்போது, குன்னுடை மா ராஜமன்னன், கோடையிடி
மணிகேவந்ரின் கவையயும் அருவாளையும் எடுத்துபோய்
ஜலசூகை பார்சுவாக நின்றும்.

பாலமலை ஜோதியா பரமகுரு குன்னுடு!

எழையுடையே தீ எம் பெருமான் மாயவனை!
நான், தெய்வகடாண்டி சீதில் பிறந்தேன் உண்மை
யானால், நான் கொடுவாளில் சூடு வெட்டு வெட்டு குன்
வடக்கு தேவலிக்குமும், தெய்வகேவலிக்குமும்
அருக்குமும் சூள், சேரு, விழவேண்டும் காந்திநாதா!!

என்று மாயவனை நினைத்து சூரம் வெட்டு குன்
அத்தனை சூள் சூம் சேரு, விடுந்தேன். அநாதரெயல்
லாம் தூர நின்று பார்த்துக் கொண்டு நேரு, தவண்ட
ரின் பெரிய மகன். 'சூம் மி, ராமசூரம்! அந் தீயாயின
நம் ஆயுள் வரை விடக்கூடாது. 50 ஆள்,
15 நாளைக வெட்டியும், பாதி வேட்ட வில்கு.

அந்தேயயன், கொடுவாளி எடுத்து சூங்கு குன்,
வடக்கு தேவலிக்குமும், தெய்வகேவலிக்குமும்
அவ்வளவு சூள் சூம் தீ வே சூய் ந்து விட்டது.
அதற்கு குள் பெரிய தவண்ட மும் வந்து தேர்
நீதாரர். அவரிட சூம் நடந்ததை தெரிசால்லி,
அப்பா! அந் தீயாயின நாம் விடக்கூடாது,
நம் பூமியும் திவனுக்கு சூடு பங்கு கொடுத்
து, தவ்வாண்டும் தெய்வகேவலிக்கு விட்டலாம்,
சூரி எல்லோரும் சூரம் பாட்டுக்கு கோபலாம்
வாடுங்கள்! என்று புறப்பட்டார்கள்.

வீட்டுக்கு கோபலுடன், பெரிய மகன், அம்மா!
என்று கூப்பிட்டார். 'ஏய் மா! என்று வந்து
ததவைத் தீயநீதாரர்கள் வீட்டு தீரக்கவண்டி சூடு.
எல்லோரும் வரிசையாக தென் நூர்கள்.
கடைசியில் குன்னுடை மா சூரம் கோபலுடன்.

கன்ன
யுக்கு
அட/அது யாரின்னுல் வரும்பையன் என்று
கேட்டுக் கொண்டு உரை பார்த்து நீதான் கூடிய வந்தி
நப்பா என் ம...

பாட்டு,,

"எட்டியிப்பிடித்தான் சண்டாளன்
 அவன் அட்டாளே நாலடி திரயானை
 பிடரி மயிர் பிடித்தான் சண்டாளன்
 அவன் போட்டாளே நீலடி கண்ணத்தி வே
 ஐயோ துவணென்று திரயாடும்
 ப்ரஸ்யபநம் குடிக்கு ~~கூ~~ளே பெண்டமலிலாள்

'சண்டாளி/சுதிகாரி/என்று திரயானை அடிப்பதை
 குன்னுடைபா சாமி அன்னாந்து பார்த்து அழிவி
 அவை விட்டு விட்டு நம்மின அடித்து விடுவான்
 என்று பயந்து உம்ளரை ஓடு அவிட்டு விட்டு.

பாட்டு,,

"வடக்கு நல்ல என்சாமி திசைநோக்கீ
 அங்கு திசைநோக்கீ
 ஓடு ~~கூ~~ளே குன்னுடைபா ராஜ துரை
 அங்கு ராஜ துரை.
 திரும்பி நல்ல பார்த்து துடுகாண்டு
 அங்கு பார்த்து கடுகாண்டு
 வடக்கு நோக்கீ என்சாமி ஓடு ~~கூ~~ளே
 சாமி அங்கு ஓடு ~~கூ~~ளே
 தீன்றுமைல் சாமி திரைத்துக்கு
 அங்கு திரைத்துக்கு
 நிற்காமல் ஓடு ~~கூ~~ளே
 ராஜன் ஓடு ~~கூ~~ளே!"

விப்படி தீன்றுமைல் ஓடிப்பயிற்று, நின்று திரும்பி
 பார்த்து ஓடுவதும் திரைத்தி வரவில்லை என்று.
 'அதிலாண்ட கோடி பிரமணாண்ட நாயகா/
 சங்கு சக்கராவை நிகு வரசுகா/
 அப்படி பார்த்திவா அணுதடி ரட்சகா/
 அலிரம் நாமம் பெற்று சிவாமி. பரந்திரமா!'

என்று மாயவரை நீனத்திவடக் குதிரும் பிபர்த்திபார்.
பக்கத்தில் ஒரு நாடு தெரிந்திது^{அது}வான வந்தி நாடுண்
பதிரும் அந்திராட்டை நோக்கி சாமி போனார்.

பாட்டு,,

“எதற்கு திருக்கலசம் எழிலாத தெரியுதுபார்
ஐந்திற்கு திருக்கலசம் அதனாக தெரியுதுபார்
சுற்றிலும் தென்னமரம் அடைச்சு சுற்றி வாழாமரம்
மா மரமும் மூலமும் மலந்து திருப்பதைப்பார்
மல்லிகை சூலை நேரஜாமலர்ந்து திருப்பதைப்பார்
அதேர தெரியுதுபார் அரதன் அரண்மனை
அதேர தெரியுதுபார் அரண்மனை.”

அப்போது இன்னுடை யசாமி பார்த்து அரதன் அரண்
மனை தெரிந்திது அங்கும் போடும் போது யா ராவது
திருப்பார்த்தனோ என்னவோ என்று பயந்து பயந்து
வடக்கு நோக்கி வீதியில் போடும் போது.

வானவந்திராட்டை இன்னுடை யசாமி யின் தூய்மாமன்
மக்கள். மரிக்கொளுந்திராத வண்டர், சுவக்திராளுந்திரா
தவண்டர், அருவடும் அண்ட வந்திரார்தன்.

இன்னுடை யசாமி, வடக்கு நோக்கி போடும் போது,
அரதர்கள் அருண்டு போடும் கருட தெருசினக்கு

பிள்ளையார் தேரனிலில் டீக்காந்திருந்திரார்தன். அருண்
சேவகர்தன் பக்கத்தில் நின்றார் தன். அந்திசமயம்,

சாமி பிள்ளையார் தேரனில் எதிர்ப்பரம் வேதமாக
வடக்கு நோக்கி ஓடினார். ஒருவனையாரதர்கள்

பார்த்து. அடே சேவகா! ஏதேரவேருபையன் ஒரு
வழைபார்; அந்திப்பையினப் போய் கூட்டிவர என்னார்.

அப்படியே சேவகனும் சாமியை யின் துடர்ந்து
ஓடினான். அதற்குள் சாமி ஒரு பர்லாங்காரம்

ஓடி விட்டார். சேவகன் ஓடி பக்கத்தில் சென்று
/யார்தாமி ஒருநகரில் வந்தான் இன்னுன். அதை
க்கேட்ட சாமி திரும்பி பார்த்தார்.

தேய்/ அங்க னுடைய அரதர் கூட்டிவரத் தொன்னார் இன்னுன்.

61, பரட்டு,
குதா^{யி} நான் அன் னினதே திரிபு அன தே

நாட அல் அரிபாயம் தெய்தே தே
நான் தெய்தே தே

தாந்திரியம் மேணியெல்லாம் அங்குமேணியெல்லாம்
சுருது பட பூமிபிலே புறண்ட குதார்
அங்கு புறண்ட குதார்,

புது களையும் மேணியெல்லாம் அங்கு மே^{ணி}யெல்லாம்
புதுக் பட திரையிலே புறண்ட குதார்
அங்கு புறண்ட குதார்.)

அப்பா/என்னதென்று க்காத அனதக் தீ^{யி}ய? நான்
என்ன குறும் தெய்தேன்?

குதா^{யி} 'தாமி/நீங்கள் தென்றும் தெய்தயவிலிசீ, திடம் மருவார்
என்று விசாரிக்குகிறான் கூட அ வர சீ சொன்னார்,
வாருங்கள் போகலாம்' என்று, பிள்ளையார் கோவிலுக்
கூட அ வந்தான் தேவகன். குன்றுடை யா தாமி
அரசுரை கண்ட தும், பயநி து கை கூட அ, வாய்
மேர்த்து நின்று.

அரசு: அப்பா/உன்னுடைய நாடு எது? எந்த இடம்?

குதா^{யி} 'தாமி/நான்'

"பொன்னிவளநாடு முதல் பெரிய கோண்டி
பெரியலிவளநாடு நிகர் குத்து நி து மட்ட ண்டே,
அ^{து}ண்டே, கோ^{ண்டி}ண்டே, அது குபொன்னிவளநாடு
தீ^{யி} க்காமம் மலியூர் துன்னம் பொன்னிவளநாடு
அ^{து}னை தட்டி திரும்பும் அது குபொன்னிவளநாடு
மண் போட்டு பொன் விளையும் மீது பொன்னிவளநாடு

அரசு: அடையப்பா/மையன் திரிபு தாத திருந்திரலும்
பேசு து மணிவாத பேசு கீ^{யி}ருடன்.

அப்பா/உன்னுடைய குலமென்ன?

குதா^{யி}. 'தாமி/நான் குடியான மயலுங் கோ.

அரசு. / உன் தாய், தகம்பன் பெயர் என்ன?

குசாமி, / சாமி/நான் பிறந்து 5 வயதில் தாய், தகம்பன் கிழந்
து, என்னுடைய நாட்டையும் பங்காளிக் குடியி
திது விட்டு, 5 வருஷம், பங்காளி வீட்டில் குடி
வாங்கிக் குடித்து காலம் கழித்தேன். 5 வயதில்
தாய், தகம்பன், காலம் விசுன்றால் எனக்கு அவர்கள்
பெயர் தெரியாது.

அரசு. / சரி/வடக்கே, எந்த இடக்கு போகிறாய்?

குசாமி. / சாமி/நான், எந்த இடக்கு போகிறேன் என்று, எனக்
கே தெரியாது. 5 வருஷமாக, எனக்கு குழம்மம்
சாதித் தீடைத் தவிர்ந்து, யாராவது குழம்மம்
சாதித் போட்டால் அங்கு கலாமென்று போகி
றேன் நாஜாவே.

அரசு. / அட்டா/5 வருஷமாக, சண்டாளர்கள் உனக்கு
குழம்மம் சாதித் போட்டாவிடையா?

குசாமி. / ஆம் சாமி/ தீடைத் தவிர்ந்து.

அரசு. / சரி/நம் வீட்டில் வந்து இருந்து கொள், உனக்
கு, எப்போதும் குழம்மம் சாதித் தீடைத் தீடும்.

கு.சாமி. / இருந்து கொள்கிறேன் அரசே!

அரசு. / உன் பெயர் என்ன?

குசாமி. / சாமி/என் பெயர், குன்னுடைய க்குண்டன்.

அரசு. / சரிவா! அண்ணன்க்கு போகலாம்.

கு.சாமி. / அரசே/நான் வரும் போது, அப்படித் தான்
குழம்மம் சாதித் இருக்கிறீர்கள் கொடுக்கிறீர்கள்
அவர்கள் வீட்டில் க்குண்டன் வந்து. அங்கு
யாங்கு, தெரிந்து சாதித் போட்டால் என்று
மனைவியை பிடித்து அடிக்கிறார். அந்தியார்
திது நான் சாதித் தீடைத் தெரிந்து விட்டு.

வடக்குகிசையாக, ஆட்டம் பிடித்து ஆடிவரும்போது. மறுபடி, ஆடு ஊரில் அடேடி மாதிரி என்னை ஆடு பெரிய கிஷண்டர் சிரத்தும் போடுவதாக வீட்டுக்கு கூட்டிப் போனார்; அவர் மனைவி, வீட்டில் இருந்தாரா கிஷண்டர்; கிஷண்டர் கூடைய பெரிய மதின் அம்மள அந்த சபையனுக்கு சாகும் போடு என்று சொல்லி விட்டு துளிக்கம்போய் விட்டார். அவர் போனதும், கிஷண்டர் சத்த ராக் ^{தது} கைநகித்து உம்ளர் லீயர் ரி குடிக்கிச் சொல்லி என்னை மிரட்டினார். கிஷண்டர் கிஷண்டர் ஆடிவந்து. நான் என்ன சொன்னேன், நீ என்ன சொந்திராய் என்று தன் சிரமாவை பிடித்து அடித்தார். அதிப்யார்த்து நான் பயந்து, உம்ளரை எரிந்து விட்டு வடக்குகிசையாக ஆடிவந்தேன், திங்கடம் வந்து தேர்ந்தேன். அரேடி/நான் பட்டேன் ஆடுகோடி பாடு பட்டேன் ஆடுகோடி.

சுமர் நான் அட்டேன் ஆடுகோடி
 நட்டு பட்டேன் ஆடுகோடி"

அரேடி/திங்கள் வீட்டிலும் அப்படி ஏதாவது நடக்குமா, சுமர்?!

அ.க. / அப்பா/ பெண்கள் பேச்சை, நம்மிடம் பேசாதே. (அண்ணாவிவந்து தேர்ந்திரார்கள்) பாட்டு,

"ஆரடி மாதிரிகளே மாதிரிகளே
 அலகமலம் சிங்கமலம் சிங்கமலம்
 தீய்ப்பிகளுப்பிகளே, தீய்ப்பிகளே அங்கு
 சிவலான சிங்கமலம் வாடிவிங்குது!"

அ.க. / ஏன் சிங்கமலம்/ வெற்றி தாங்கி விட்ட திரா? / சுமர்/ தாங்கி விட்டது. /

குன்னுடை யாக்கவுண்டன் ஆய்வு அருக்கும்போது
 பரந்திரமன், பூபாலகன், பண்டரி பரிநாதன், குன்னுடை
 யாக்கவுண்டன் நித்திரைசெய்வதை யார்த்து,
 'அதிகாரகுன்னுடை யாக்கவுண்டனுக்கு கடந்த
 பத்து வருஷமாக அருந்தி கீரகம் இன்று தான்
 விவகியிடுக்கீறது. பிறந்த அடக்கில் 5 வருஷம்.
 பங்காளிகள் வீட்டில் 5 வருஷம் அதிலுள்ள
 முடிந்து விட்டது. இன்று வரவந்தி நாட்டில்
 வந்து திராவிடமன் வீட்டில் நன்றாக சாய்விட்டு
 நித்திரைசெய்திருான். இப்போது சரியாக 10 வரு
 ஷம் முடிந்தது; இன்னும் 10 வருஷம் அங்கு
 அருக்கட்டம்; 30 வருஷம் அனவுடன் திருமணம்
 செய்து விடலாம்; அதன் மேல் நடப்பதை யார்த்து
 கலாம் என்று நினைத்து பரந்திரமன் சூலம் பூ
 காடு சென்றார்.

குன்னுடை யா சாமி நித்திரைசெய்து விடுகிறார்.
 அந்த. 'குன்னுடை யாக்கவுண்டன்/அருக்கு வடக்கில் நுத்தி
 க்காரட்டுத்தோட்டம் அருக்கிறது போய்
 விட்டு வருவாரா?'

கொதி, 'சாமி/நல்லதுங்களை,

பாட்டு"
 'அரசனும் குன்றக்க அங்கு குன்றக்க
 சாமியும் பின்நடந்தார். பின்நடந்தார்.
 நாஜனும் குன்றக்க குன்றக்க
 மணியேந்தின் பின்துடர்ந்தார் பின்துடர்ந்தார்
 நுத்திக்காரட்டுயட்டேடி. யட்டேடி
 வுத்திரர்கள் அரசரும் சாமியுந்தான்!'

போகும் வழியில் அரசர் 'குன்னுடை யாக்கவுண்டன்/
 என்ன நீ, சாமி, சாமி என்று கூப்பிட வேண்டாம்
 என்னக்கண்டு, கை, கட்டி, வாய் மறைக்க வேண்டாம்.

கேவலம். சூம் மா சூர சூர ரணமா க/க்ஷ பபிட டரஸ்டோரதும்
 ருந்து யேதேக் கொண்டு பட்டியின் பக்கம் சென்றதும்,
 சிகோ/திது சூரன் நம்ம பட்டி; இன்னுடைய கைகளை
 ண்டா/ ~~சி து யான் சி ம் ம சூ~~ நம்ம ஓக் குட்டு,
 மாடு சித்தம் பெடுக விலிங். சின்னு சித்தி ண்கிடு
 வேலிள்ளன வென்றால், மாடு, சி மாடு, சி சூரன் மேய்
 நிது பட்டி கீது வரும், வந்தி வுடன் சூட்டு கிள
 பட்டியில் சூட்டி விட்டு, சிரண்டு மரட்டையம்
 பால்க்கெந்து அரண்மனைக்கு வந்து வெந்நீர்
 அண்டாவுக்கு, துண்ணீர் அறா கீது இறநி விட
 கு; வென்றிங்கை, படுவது வா சூரமனைக்கு தீருவினிங்
 தூரி சூட்டி கொண்டு குட்டு அறா சிரண்டு
 சூரத்திடு ம் விவிட்டு, சாம்சிட்டு விட்டு நாட
 க்கு சோயுட்டுத் துக் கொண்டு ராத்திரி படுக்கை
 க்கு பட்டி க்கு வந்து விட வேண்டும். அதன் படி
 நீ, தின சூரி நட நிது கொள்ள வேண்டும். இன்று செல்ல
 லிவிட்டு அரசூர் வீட்டுக்கு வந்தார். அறைய பட்டி
 அரசூர் செல்லலிய பிற காரம், சாமி, பாடுக்கறா நிது
 கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தார்; வந்து வெந்நீர் அண்டா
 வுக்கு துண்ணீர் இறநி விட்டு சூரமனைக்கு தூரி
 சூட்டி விடப் போனார்.

பாட்டு

“சூடுது அண்ணலார்க்குள் பதி தின்க்கு
 அனசூந் துவரும் ரிபான் பதுமை படுவதிக்கு
 சூடுது அண்ணலார்க்குள் படுவதிக்கு
 சூவஞ்சுவரும் ரிபான் பதுமை பதி தின்க்கு
 பாடுது அண்ணலார்க்குள் பதி தின்க்கு
 பறந்து வரும் ரிபான் சூச்சம் படுவதிக்கு
 அண்ணலார்க்குள் ரிதூட்டி லிலை படுவது வா.
 அவர் நிது நிதி தினை ரிசய்யராளை பதி தின்க்கு”

குன்னுடைய சாமி தூரி உடைய விட்டு வந்து அரசர்
முள்ளினூர், 'அரசே! திந்த ஊஞ்சலில் உடும் ராஜ
குமாரி, தங்களுடைய தங்கையா?'

அரசர். 'உமாம் குன்னுடைய கவுண்டர்/ என் தாயார், பெண் குழந்
தை யில்ல என்சு தாமரைத் தடாகம் சென்று 12 வரு
ஷம் தவமிருந்தார்கள். அதை, ரா.ஷ்யரணம் ரா.ஷ்யரீயும்
பார்த்து விட்டு, பூலோகம் வந்தார்கள், வந்து.'

ரா.ஷ்யரி. 'சிவாமி! திந்தப் பெண், 12 வருஷமாக தவமிடுக
றானே? என்ன வேண்டு பென்று தவம் செய்கி
றாள் சிவாமி?'

ரா.ஷ்யரன். 'பெண்ணே! அவள், பெண் குழந்தை வேண்டு பென்று
தவம் செய்திருள்.'

ரா.ஷ்யரி. 'சிவாமி! அந்தப் பெண்ணுக்கு, ஏன் வரம் கொடு
க்கவில்ல? கொடுத்து விடுங்கள், பாவம்!'

ரா.ஷ்யரன். 'பார்வதி! வந்த பக்க மெல்லாம் வரம் கொடுக்க
வேண்டுமா?'

ரா.ஷ்யரி. 'சிவாமி! தவத்தை கண்ணில் பார்த்து விட்டோம்,
அதனால் வரம் கொடுத்தால் நில்லது.'

ரா.ஷ்யரன். 'பார்வதி! மத்தியான நேரத்தில், எந்த மிருகம் காதுள்
விளையாட்டு விளையாடும்?'

ரா.ஷ்யரி. 'சிவாமி! மான், தான் திந்த நேரத்தில் காதுள் செய்யும்.'

ரா.ஷ்யரன். 'சரி! நீ பெண் மாணிக வடிவம் கொள், நான் உண் மாணிக
வடிவம் வெடுக்கிறேன், திருவடும் விளையாடுவோம்.'

பிதன்படி மாணிக வடிவம் வெடுத்து, திருவடும் விளையாடும்
போது, ரா.ஷ்யரன் திந்திரியம் கனிந்து, தடாகத்தில்
தாமரை திலியின் மூல் போய் விடுந்தது.

குன்னுடை யாசாமி யொன்ன வளநாட டுல்தவகுஷம்,
 பங்காளியிடம் நவகுஷம், வள வந்திராடு வந்து அம்
 போது லெவகுஷம், அகஜெவகுஷம் சரியாக முடி
 ந்திது. இங்கு அம்மடி அருக்கும் போது-
 ரொன்ன வள நாட டுல ஜெவகுஷம் அகரிசல் வரத்
 தானுக்கு சூழை அல்லாமல் அருந்திது.

ரிசல்வாதிசான்,

அகாரென்னுடை யநாடு அயிரமர் நிலம் அகைய
 சிது சென்பது சீமை மது வவண்டுநாங்குளம்
 ஒரு போகத்தின் அதுயிரம் என்னுயிரம்
 சிலகை ரெஸ் வினயம்.

அதுவயக்காடு எட்டுலட்சம் ரொன்கீமை;
 பாலவயக்காடு பத்திலட்சம் ரொன்கீமை;
 காலைரி அதுகதை திரண்டு வந்திராஷம்
 ரெள்ளங்குளத்துக்கும் வீரணமகிடுக்கும்
 விதை ரெஸ்ஷக்கும் பத்திராது;

கோளத்திசாதி கவுண்டன் அருக்கும் போது,
 நம்மனுக்கு சீன்று கால சூழையம் சரியா
 க்ருடத்தி வந்திரான். அவன்காலம் ரென்ற
 பின் அயிரம் பங்காளிகளும் வந்து அக
 சரிடம் வயூக்கீட்டு என்னுடை யபூமி
 யையும் பிடுங்கி ரொண்டு குன்னுடை யாக்க
 வுண்டினயும் கை டடி போனார்கள். அம்போது
 ஜெவகுஷம் அகரிது குன்னுடை யான்கால
 மரதி விட்டாண்டு அருடன் அருக்கிரா
 ணு ரெரியவில்லை. பங்காளிகள் என் ரெகத்
 தை சூராவம் சாய் பிடுக்கீர்கள். ரெனக்கு
 ஒரு கால சூழைக்கு அல்லாமல் போய் விட்டனர்.

என்னுடைய நம்பியான கிருந்திரன்னைக்கு முறை
 ரிசுவாமல் போடுவானே! என்று ரிசல்லாத்திரன்
 வருந்தினான். இன்னுடைய கீத மண்டன்கால
 முடிவானது அல்லது உடன்கிருப்பதும்
 மாயவரைக்கேட்டால் ரிதிரியும் என்று.
 ராஜாபிரம் பொன்றமும் துயிலுக்குள் வார
 வதிய முக்காட்டி பால்குடலே நோக்கி முடி
 பட்டான்.

பாட்டு,

“பால்குடல் தேடியல்லோ. தேடியல்லோ,
 பத்தினியா ரிசல்லாத்திரன் வாணீனே,
 மாயரை தேடியல்லோ தேடியல்லோ,
 அனி அருங்கீளியாவாணீனே,
 மாயரை தேடியல்லோ தேடியல்லோ,
 மலர்கீளியா அங்கு வாணீனே,
 பால்குடல் ஆடியங்கு ஆடியங்கு
 தேடுகீளீள் ரிசல்லாத்திரன் மாயவரை,
 அங்கையும் காணவில்லை மாயவரை.”

ரிசல்லாத்திரன் நின்று பரந்திரன் பால்குடலில்
 அல்ல ரிசுவசையை ரிசன்றிருப்பார் என்று
 நினைத்து ரிசுவசையை நோக்கி முடிபட்டான்.

பாட்டு,

“ரிசுவசையை தேடியல்லோ தேடியல்லோ
 சீக்கிரமாய் வந்திருந்திரன் ரிசல்லாத்திரன்
 பரமனுட சன்னதிக்கு சன்னதிக்கு
 பத்தினியாள் அங்கு வாணீனே.”

ரிசல்லாத்திரன் ரிசுவசையை வந்து ஆசைப்பூ
 கீதாடு ரிசன்றான் மாயவர் ஆசைப்பூகாட்டில்
 உசைப்போட்டு அமர்ந்திருந்தான்.